

“Είδα, παιδί μου ότι όλη μας η ζωή, έργα, λόγια, σκέψεις είναι γραμμένα, καί θα δώσουμε για όλα λόγο”

/ [Γνώμες](#)

Αγίου Ιάκωβου Τσαλίκη

Όταν είχε κοιμηθεί ο Γέροντας μου, ο πατήρ Νικόδημος, είπα στην προσευχή μου, που να πήγε άραγε η ψυχή του;

Τότε είδα, όχι σε όνειρο, αλλά πνευματικό τω τρόπω, ότι με φώναξε ο Γέροντας μου να του πάω τα κλειδιά της Μονής γιατί ήρθε ο Μέγας Αρχιερέας!

Πήγα λοιπόν έξω από την πόρτα του κελιού, που είναι πάνω από την είσοδο της μονής, κι όταν έφτασα κοντά, ακούω ομιλίες, ερώτηση, απάντηση.

Μέσα γινόταν ανάκριση, εξέταση.

Χτύπησα την πόρτα και μπήκα μέσα στο δωμάτιο και τι να δω!!!

Ο Γέροντας μου στεκόταν όρθιος, ξεσκούφωτος με το κεφάλι κατεβασμένο και τα χέρια σταυρωμένα με πολύ φόβο και ευλάβεια.

Απέναντι του ήταν ο Μέγας Αρχιερέας καθήμενος επί θρόνου. Ο θρόνος ήταν μετέωρος ένα μέτρο πάνω από το δάπεδο. Το πρόσωπο του έλαμπε. Χρυσό, σαν καθαρό κερί, δεν μπορώ να το περιγράψω παιδί μου.

Στα γόνατα του ήταν ανοιχτό ένα βιβλίο και μέσα ήταν γραμμένη η ζωή του Γέροντά μου.Ρωτούσε ο Μέγας Αρχιερέας και απαντούσε ο Γέροντας μου.

Μόλις μπήκα μέσα σταμάτησε η ανάκριση, πήγα στον Γέροντα μου, του έβαλα μετάνοια και του έδωσα τα κλειδιά της Μονής.

«Γέροντα, έφερα και τα κλειδιά της Λειψανοθήκης μην τυχόν θελήσει ο Αρχιερέας να προσκυνήσει τα Αγία Λείψανα», του είπα. Ο γέροντάς μου, τα πήρε.

Ήθελα να βάλω μετάνοια και στο Μέγα Αρχιερέα, αλλά δεν μου είπε τίποτε ο Γέροντας μου κι επειδή ήμουν υποτακτικός, δεν μπορούσα να κάνω κάτι χωρίς ευλογία.

Έτσι βάζοντας μετάνοια στον Γέροντα μου και υποκλινόμενος από μακριά στον Μέγα Αρχιερέα, βαδίζοντας προς τα πίσω, χωρίς να γυρίσω την πλάτη μου, βγήκα από το δωμάτιο.

Αμέσως μόλις βγήκα άρχισε πάλι η ανάκριση...

Είδα, παιδί μου, ότι όλη μας η ζωή, έργα, λόγια, σκέψεις είναι γραμμένα, καί θα δώσουμε για όλα λόγο.

Όσο για τον Γέροντά μου πληροφορήθηκα ότι η ψυχή του πήγε πολύ καλά.»

Από το βιβλίο: «ΛΟΓΟΙ ΑΘΩΝΙΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΟΡΦΩΝ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ»